

ROMÂNIA
JUDEȚUL TIMIȘ
PRIMĂRIA COMUNEI LENAUEIM
PRIMAR:ILIE SUCIU

DISPOZITIA NR. 90
din data de 01.08 2018

privind desemnarea persoanei responsabile cu punerea in aplicare a unor masuri in caz de pericol grav si iminent de accidentare la nivelul Primariei Comunei Lenauheim

Primarul Comunei Lenauheim, judetul Timis;

Avand in vedere urmatoarele:

-prevederile art.5 lit.1 si art. 6-7 din Legea nr. 319/2006 a securitatii si sanatatii in munca, cu modificarile si completarile ulterioare;

-prevederile art.14 lit.b, art.15 ali.1 pct.9 si art. 101-104 din Anexa la H.G. nr.1245/2006 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a prevederilor Legii securitatii si sanatatii in munca nr.319/2006, cu modificarile si completarile ulterioare;

În temeiul prevederilor art. 68, alin. 1 si 115 , alin.1 , litera "a" din Legea nr. 215/2001-privind administrația publică locală-republicată cu modificarile si completarile ulterioare:

D I S P U N E:

Art.1. - Se desemneaza domnul Martin Teodor Gheorghe, sef S.V.S.U. in cadrul Primariei Comunei Lenauheim, ca persoana responsabila cu punerea in aplicare a masurilor privind organizarea activitatiilor de prevenire si protectie in caz de pericol grav si iminent de accidentare, la nivelul Primariei Comunei Lenauheim. In acest sens, domnul Martin Teodor Gheorghe va desfasura activitatile prevazute la art.15 din Anexa H.G. nr.1245/2006.

Art.2. - Starea de pericol grav si iminent de accidentare, astfel cum este el definit la art.5 lit.1 din Legea SSM nr.319/2006, poate fi constatata de catre orice lucrator din cadrul Primariei Comunei Lenauheim, de catre lucratorul serviciului extern de prevenire si protectie cu care s-a incheiat contract, precum si de catre inspectorii de munca.

Art.3. - Domnul Martin Teodor Gheorghe are obligatia ca, la constatarea oricarei stari de pericol grav si iminent de accidentare, sa puna in aplicare prevederile art.102-103 din Anexa la H.G. nr.1245/2006 si sa ia imediat uratoarele masuri de securitate:

- a) Oprirea echipamentului de munca si/sau activitatii;
- b) Evacuarea personalului din zona periculoasa;
- c) Anuntarea serviciilor specializate;
- d) Anuntarea conducatorilor ierarhici;
- e) Eliminarea cauzelor care au condus la aparitia starii de pericol grav si iminent.

Art.4.-Instruirea lucratorilor in domeniul securitatii si sanatatii in munca (IP S.S.M.) va respecta prevederile cuprinse in **Anexa nr.1**, care face parte integranta din prezenta dispozitie.

Art.5.-Obligatia angajatorului in domeniul securitatii si sanatatii in munca va respecta prevederile cuprinse in **Anexa nr.2**, care face parte integranta din prezenta dispozitie.

Art.6.-Cu aducerea la indeplinire a prezentei dispozitie se incredinteaza persoana prevazuta la art.1 din prezenta dispozitie.

Art.7.- Prezenta dispozitie se comunica:

- Institutiei Prefectului – Judetul Timis – Directia pentru verificarea legalitatii actelor, a aplicarii actelor normative si contenciosul Administrativ
- Domnului Martin Teodor Gheorghe, sef S.V.S.U. in cadrul Primariei Comunei Lenauheim;
- Angajatilor Primariei Comunei Lenauheim;
- Prin afisaj, atentiei publice;
- La dosar.

PRIMAR,
ILIE SUCIU

VIZAT PENTRU LEGALITATE,
SECRETAR,
MIHAESC FLORIN

IP SSM

Instruirea lucrătorilor în domeniul securității și sănătății în muncă 2018

Art 1. Angajatorul va asigura ca fiecare lucrător să primească o instruire suficientă și adecvată în domeniul securității și sănătății, în special, sub formă de informații și instrucțiuni de lucru, specifice locului de muncă și postului său :

- a) la angajare ;
- b) la schimbarea locului de muncă sau la transfer ;
- c) la introducerea unui nou echipament de muncă sau a unor modificări ale echipamentului existent ;
- d) la introducerea oricărei noi tehnologii sau proceduri de lucru ;
- e) la executarea unor lucrări speciale.

Instruirea prevăzută la paragraful anterior trebuie să fie :

- a) adaptată evoluției riscurilor sau apariției unor noi riscuri;
- b) periodică și ori de câte ori este necesar.

Art 2. Instruirea lucrătorilor în domeniul securității și sănătății în muncă la nivelul Primăriei se efectuează în timpul programului de lucru. Perioada în care se desfășoară instruirea este considerată timp de muncă.

Art 3. Instruirea lucrătorilor în domeniul securității și sănătății în muncă cuprinde 3 faze, astfel :

- a) instruirea introductiv-generală, individual sau în grupuri de cel mult 20 de persoane ;
- b) instruirea la locul de muncă, în grupe de maximum 20 de persoane ;
- c) instruirea periodică.

Art 4. (1) Angajatorul trebuie să dispună de un program de instruire - testare, pe meserii sau activități.

(2) Rezultatul instruirii lucrătorilor în domeniul securității și sănătății în muncă se consemnează în mod obligatoriu în fișa de instruire individuală, cu indicarea materialului predat, a duratei și datei instruirii.

(3) Completarea fișei de instruire individuală se va face cu pix cu pastă sau cu stilou, imediat după verificarea instruirii.

(4) După efectuarea instruirii, fișa de instruire individuală se semnează de către lucrătorul instruit și de către persoanele care au efectuat și au verificat instruirea.

(5) Fișa de instruire individuală va fi păstrată de către conducătorul locului de muncă și va fi însoțită de o copie a fișei de aptitudini, completată de către medicul de medicina muncii în urma examenului medical la angajare.

Art 5. (1) Pentru persoanele aflate în unitate cu permisiunea angajatorului, angajatorul stabilește, prin regulamentul intern sau prin regulamentul de organizare și funcționare, reguli privind instruirea și însoțirea acestora în primărie.

(2) Pentru lucrătorii din unități din exterior, care desfășoară activități pe bază de contract de prestări de servicii sau pe baza de dispoziție de primar în cadrul primăriei Pesac, angajatorul beneficiar al serviciilor (Primarul) va asigura instruirea lucrătorilor privind activitățile specifice primăriei, riscurile pentru securitate și sănătate în muncă, precum și măsurile și activitățile de prevenire și protecție la nivelul primăriei în general.

(3) Instruirea acestui tip de lucratori, inclusiv cei ce desfășoară activități în baza legii 416/ 2001, se consemnează în fișa de instruire colectivă, conform modelului prezentat în anexa nr. 12 din H.G. 1425/ 2006.

(4) Fișa de instruire colectivă se întocmește în două exemplare, din care un exemplar se va păstra la nivelul primăriei, care a efectuat instruirea și un exemplar se păstrează de către conducătorul grupului.

(5) Reprezentanții autorităților competente în ceea ce privește controlul aplicării legislației referitoare la securitate și sănătate în muncă vor fi însoțiți de către un reprezentant desemnat de către angajator, fără a se întocmi fișă de instructaj.

Art 6. (1) **Instruirea introductiv-generală** se face :

- a) la angajarea lucrătorilor definiți conform art. 5 lit. a) din Legea 319/ 2006 ;
- b) lucrătorilor detașați de la o unitate la alta ;

c) lucrătorilor delegați de la o unitate la alta ;

d) lucrătorului pus la dispoziție de către un agent de muncă temporar.

(2) Scopul instruirii introductiv-generale este de a informa despre activitățile specifice unității respective, riscurile pentru securitate și sănătate în muncă, precum și măsurile și activitățile de prevenire și protecție la nivelul unității, în general.

Art 7. Durata instruirii introductiv-generale depinde de specificul activității și de riscurile pentru securitate și sănătate în muncă, precum și de măsurile și activitățile de prevenire și protecție la nivelul unității, în general.

Art 8. (1) Prin urmare în cadrul Primăriei, durata instruirii introductiv-generale este de 8 ore.

(2) Instruirea introductiv-generală în cadrul Primăriei se face de către serviciul extern de prevenire și protecție și/ sau de către persoanele desemnate în acest sens prin dispoziție internă și prin fișa postului, în conformitate cu tematica aprobată de către angajator și va expune, în principal, probleme legislative, consecințele posibile ale necunoașterii și nerespectării legislației, riscurile de accidentare și îmbolnăvire profesională în sistemul de muncă și specifice unității și măsuri la nivelul unității privind acordarea primului ajutor, stingerea incendiilor și evacuarea lucrătorilor.

(3) Instruirea introductiv-generală se va finaliza cu verificarea însușirii cunoștințelor pe bază de teste. Rezultatul verificării va fi consemnat în fișa de instruire. Lucrătorii nu vor putea fi angajați dacă nu și-au însușit cunoștințele prezentate în instruirea introductiv-generală.

Art 9. Instruirea la locul de muncă se face tuturor lucrătorilor, inclusiv la schimbarea locului de muncă în cadrul unității, după instruirea introductiv-generală și are ca scop prezentarea riscurilor pentru securitate și sănătate în muncă, precum și măsurile și activitățile de prevenire și protecție la nivelul fiecărui loc de muncă, post de lucru și/ sau fiecărei funcții exercitate.

Art 10. Durata instruirii la locul de muncă depinde de riscurile pentru securitate și sănătate în muncă, precum și de măsurile și activitățile de prevenire și protecție la nivelul fiecărui loc de muncă, post de lucru și/ sau fiecărei funcții exercitate.

Art 11. (1) Prin urmare în cadrul Primăriei durata instruirii la locul de muncă este de 8 ore.

(2) Instruirea la locul de muncă în cadrul Primăriei se face de către conducătorul direct al locului de muncă pe baza tematicilor întocmite de către serviciul extern de prevenire și protecție și aprobate de către angajator, care vor fi păstrate la persoana care efectuează instruirea, și va expune, în principal informații privind :

a) riscurile de accidentare și îmbolnăvire profesională și prevederile instrucțiunilor proprii elaborate specifice locului de muncă și/ sau postului de lucru ;

b) măsuri la nivelul locului de muncă și/sau postului de lucru privind acordarea primului ajutor, stingerea incendiilor și evacuarea lucrătorilor ;

c) prevederi ale reglementărilor de securitate și sănătate în muncă privind activități specifice ale locului de muncă și/ sau postului de lucru ;

d) demonstrații practice privind activitatea pe care persoana respectivă o va desfășura și exerciții practice privind utilizarea echipamentului individual de protecție, a mijloacelor de alarmare, intervenție, evacuare și de prim ajutor.

(3) Începerea efectivă a activității la postul de lucru de către lucrătorul instruit se face numai după verificarea cunoștințelor de către șeful ierarhic superior celui care a făcut instruirea și se consemnează în fișa de instruire individuală care se păstrează de către conducătorul locului de muncă

Art 12. Instruirea periodică se face tuturor lucrătorilor și are drept scop reîmprospătarea și actualizarea cunoștințelor în domeniul securității și sănătății în muncă.

(1) În cadrul Primăriei comunei instruirea periodică se efectuează de către conducătorul locului de muncă iar intervalul dintre două instruirii periodice este stabilit în funcție de condițiile locului de muncă și/ sau postului de lucru, astfel :

- personalul tehnic – administrativ (Primar, Viceprimar, Secretar, Inspector, Casier, Consilier, Referent, Șef SV-SU, Administrator) va fi instruit TRIMESTRIAL ;
- personalul de execuție (Muncitori: sudor, servicii tehnice, zidar, spații verzi, șofer rutierist; paznic, îngrijitor, conducător autospecială, șofer va fi instruit LUNAR.
- personalul care desfășoară activități în baza Legii 416/ 2001 și personalul care prestează activități în folosul comunității și în regim de voluntariat – TRIMESTRIAL și ori de câte ori este necesar.

(2) Instruirea periodică în cadrul Primăriei comunei se va completa în mod obligatoriu și cu demonstrații practice și se va efectua pe baza tematicilor întocmite de către serviciul extern de prevenire și protecție și aprobate de către angajator, care vor fi păstrate la persoana care efectuează instruirea.

(3) Verificarea instruirii periodice în cadrul Primăriei comunei se face de către șeful ierarhic al celui care efectuează instruirea și prin sondaj de către angajator/ lucrătorul desemnat/ serviciile externe de prevenire și protecție, care vor semna fișele de instruire ale lucrătorilor, confirmând astfel că instruirea a fost făcută corespunzător.

(4) Instruirea lucrătorilor care desfășoară activități în baza Legii 416/ 2001

a. Având în vedere prevederile Legii 319/ 2006, Art. 7, alin. (1), lit. c), Art. 13, lit. e), H.G. 1425/ 2006 Art. 15, alin. (1), punctul 3, s-au întocmit prezentele **instrucțiuni proprii privind instruirea lucrătorilor în domeniul securității și sănătății în muncă**, document cu caracter intern de reglementare al modului de instruire al lucrătorilor care desfășoară activități în baza Legii 416/ 2001.

b. Primarul va asigura toate condițiile pentru ca fiecare lucrător să primească o instruire suficientă și adecvată în domeniul securității și sănătății în muncă, în special sub forma de informații și instrucțiuni de lucru, specifice locului de muncă și postului sau la semnarea actelor de colaborare pentru prestarea de servicii conform prevederilor Legii 416/ 2001.

c. Instruirea lucrătorilor care desfășoară activități în baza legii 416/ 2001 în domeniul securității și sănătății în muncă va fi adaptată evoluției riscurilor sau apariției unor noi riscuri ;

d. Lucrătorii care desfășoară activități în baza legii 416/ 2001 în cadrul primăriei comunei Lenauheim vor primi instrucțiuni adecvate referitoare la riscurile legate de securitate și sănătate în muncă, pe durata desfășurării activităților.

e. În cadrul primăriei instruirea în domeniul securității și sănătății în muncă a lucrătorilor care desfășoară activități în baza Legii 416/ 2001 nu va fi realizată pe cheltuielile lucrătorilor și/ sau a reprezentanților acestora.

f. Instruirea în domeniul securității și sănătății în muncă a lucrătorilor care desfășoară activități în baza Legii 416/ 2001 se va realiza în timpul programului de lucru fie în interiorul, fie în afara primăriei. Perioada în care se desfășoară instruirea lucrătorilor care desfășoară activități în baza Legii 416/ 2001, în domeniul securității și sănătății în muncă este considerată timp de muncă.

g. Instruirea lucrătorilor care desfășoară activități în baza Legii 416/ 2001, în domeniul securității și sănătății în muncă are ca scop însușirea cunoștințelor și formarea deprinderilor de securitate și sănătate în muncă.

h. La instruirea lucrătorilor care desfășoară activități în baza Legii 416/ 2001, în domeniul securității și sănătății în muncă vor fi folosite mijloace, metode și tehnici de instruire, cum ar fi : expunerea, demonstrația, studiul de caz, vizionări de filme, diapozitive, proiecții, instruire asistată de calculator.

i. Instruirea lucrătorilor care desfășoară activități în baza Legii 416/ 2001, se efectuează de către conducătorul locului de muncă în care își desfășoară activitatea acestia, instruire la care pot participa, pentru completări de specialitate în domeniul securității și sănătății în muncă și lucrători din cadrul serviciului extern de prevenire

j. Verificarea însușirii cunoștințelor va fi efectuată de către un specialist în domeniul securității și sănătății în muncă din cadrul serviciului extern de prevenire și protecție în mod aleator.

(5) Instruirea periodică suplimentară se va face personalului programat în următoarele cazuri :

a) când un lucrător a lipsit peste 30 de zile lucrătoare;

b) când au apărut modificări ale prevederilor de securitate și sănătate în muncă privind activități specifice ale locului de muncă și/ sau postului de lucru sau ale instrucțiunilor proprii, inclusiv datorită evoluției riscurilor sau apariției de noi riscuri în unitate;

c) la reluarea activității după accident de muncă ;

d) la executarea unor lucrări speciale ;

e) la introducerea unui echipament de muncă sau a unor modificări ale echipamentului existent ;

f) la modificarea tehnologiilor existente sau procedurilor de lucru ;

g) la introducerea oricărei noi tehnologii sau a unor proceduri de lucru.

(2) În cadrul Primăriei durata instruirii periodice suplimentare va fi de 8 ore.

(3) Instruirea periodică suplimentară în cadrul Primăriei se va efectua pe baza tematicilor întocmite de către serviciul extern de prevenire și protecție și aprobate de către angajator, care vor fi păstrate la persoana care efectuează instruirea.

I.P. - S.S.M. Nr. 28
OBLIGATIILE ANGAJATORILOR
(Legea 319/2006)

Obligații generale ale angajatorilor

Art. 1. - (1) Angajatorul are obligația de a asigura securitatea și sănătatea lucrătorilor în toate aspectele legate de muncă.

(2) În cazul în care un angajator apelează la servicii externe, acesta nu este exonerat de responsabilitățile sale în acest domeniu.

(3) Obligațiile lucrătorilor în domeniul securității și sănătății în muncă nu aduc atingere principiului responsabilității angajatorului.

Art. 2. - (1) În cadrul responsabilităților sale, angajatorul are obligația să ia măsurile necesare pentru:

a) asigurarea securității și protecția sănătății lucrătorilor;

b) prevenirea riscurilor profesionale;

c) informarea și instruirea lucrătorilor;

d) asigurarea cadrului organizatoric și a mijloacelor necesare securității și sănătății în muncă.

(2) Angajatorul are obligația să urmărească adaptarea măsurilor prevăzute la alin. (1), ținând seama de modificarea condițiilor, și pentru îmbunătățirea situațiilor existente.

(3) Angajatorul are obligația să implementeze măsurile prevăzute la alin. (1) și (2) pe baza următoarelor principii generale de prevenire:

a) evitarea riscurilor;

b) evaluarea riscurilor care nu pot fi evitate;

c) combaterea riscurilor la sursă;

d) adaptarea muncii la om, în special în ceea ce privește proiectarea posturilor de muncă, alegerea echipamentelor de muncă, a metodelor de muncă și de producție, în vederea reducerii monotoniei muncii, a muncii cu ritm predeterminat și a diminuării efectelor acestora asupra sănătății;

e) adaptarea la progresul tehnic;

f) înlocuirea a ceea ce este periculos cu ceea ce nu este periculos sau cu ceea ce este mai puțin periculos;

g) dezvoltarea unei politici de prevenire coerente care să cuprindă tehnologiile, organizarea muncii, condițiile de muncă, relațiile sociale și influența factorilor din mediul de muncă;

h) adoptarea, în mod prioritar, a măsurilor de protecție colectivă față de măsurile de protecție individuală;

i) furnizarea de instrucțiuni corespunzătoare lucrătorilor.

(4) Fără a aduce atingere altor prevederi ale prezentei legi, ținând seama de natura activităților din întreprindere și/sau unitate, angajatorul are obligația:

a) să evalueze riscurile pentru securitatea și sănătatea lucrătorilor, inclusiv la alegerea echipamentelor de muncă, a substanțelor sau preparatelor chimice utilizate și la amenajarea locurilor de muncă;

b) ca, ulterior evaluării prevăzute la lit. a) și dacă este necesar, măsurile de prevenire, precum și metodele de lucru și de producție aplicate de către angajator să asigure îmbunătățirea nivelului securității și al protecției sănătății lucrătorilor și să fie integrate în ansamblul activităților întreprinderii și/sau unității respective și la toate nivelurile ierarhice;

c) să ia în considerare capacitățile lucrătorului în ceea ce privește securitatea și sănătatea în muncă, atunci când îi încredințează sarcini;

d) să asigure ca planificarea și introducerea de noi tehnologii să facă obiectul consultărilor cu lucrătorii și/sau reprezentanții acestora în ceea ce privește consecințele asupra securității și sănătății lucrătorilor, determinate de alegerea echipamentelor, de condițiile și mediul de muncă;

e) să ia măsurile corespunzătoare pentru ca, în zonele cu risc ridicat și specific, accesul să fie permis numai lucrătorilor care au primit și și-au însușit instrucțiunile adecvate.

(5) Fără a aduce atingere altor prevederi ale prezentei legi, atunci când în același loc de muncă își desfășoară activitatea lucrători din mai multe întreprinderi și/sau unități, angajatorii acestora au următoarele obligații:

a) să coopereze în vederea implementării prevederilor privind securitatea, sănătatea și igiena în muncă, luând în considerare natura activităților;

- b) să își coordoneze acțiunile în vederea protecției lucrătorilor și prevenirii riscurilor profesionale, luând în considerare natura activităților;
 - c) să se informeze reciproc despre riscurile profesionale;
 - d) să informeze lucrătorii și/sau reprezentanții acestora despre riscurile profesionale.
- (6) Măsurile privind securitatea, sănătatea și igiena în muncă nu trebuie să comporte în nici o situație obligații financiare pentru lucrători.

Servicii de prevenire și protecție

Art. 3. - (1) Fără a aduce atingere obligațiilor prevăzute la art. 6 și 7, angajatorul desemnează unul sau mai mulți lucrători pentru a se ocupa de activitățile de protecție și de activitățile de prevenire a riscurilor profesionale din întreprindere și/sau unitate, denumiți în continuare lucrători desemnați.

(2) Lucrătorii desemnați nu trebuie să fie prejudiciați ca urmare a activității lor de protecție și a celei de prevenire a riscurilor profesionale.

(3) Lucrătorii desemnați trebuie să dispună de timpul necesar pentru a-și putea îndeplini obligațiile ce le revin prin prezenta lege.

(4) Dacă în întreprindere și/sau unitate nu se pot organiza activitățile de prevenire și cele de protecție din lipsa personalului competent, angajatorul trebuie să recurgă la servicii externe.

(5) În cazul în care angajatorul apelează la serviciile externe prevăzute la alin. (4), acestea trebuie să fie informate de către angajator asupra factorilor cunoscuți că au efecte sau sunt susceptibili de a avea efecte asupra securității și sănătății lucrătorilor și trebuie să aibă acces la informațiile prevăzute la art. 16 alin. (2).

(6) Lucrătorii desemnați trebuie să aibă, în principal, atribuții privind securitatea și sănătatea în muncă și, cel mult, atribuții complementare.

Art. 4. - (1) În toate cazurile, pentru a se ocupa de organizarea activităților de prevenire și a celor de protecție, ținând seama de mărimea întreprinderii și/sau unității și/sau de riscurile la care sunt expuși lucrătorii, precum și de distribuția acestora în cadrul întreprinderii și/sau unității, se impune ca:

a) lucrătorii desemnați să aibă capacitatea necesară și să dispună de mijloacele adecvate;

b) serviciile externe să aibă aptitudinile necesare și să dispună de mijloace personale și profesionale adecvate;

c) lucrătorii desemnați și serviciile externe să fie în număr suficient.

(2) Prevenirea riscurilor, precum și protecția sănătății și securitatea lucrătorilor trebuie să fie asigurate de unul sau mai mulți lucrători, de un serviciu ori de servicii distincte din interiorul sau din exteriorul întreprinderii și/sau unității.

(3) Lucrătorul/lucrătorii și/sau serviciul/serviciile prevăzute la alin. (2) trebuie să colaboreze între ei ori de câte ori este necesar.

(4) În cazul microîntreprinderilor și al întreprinderilor mici, în care se desfășoară activități fără riscuri deosebite, angajatorul își poate asuma atribuțiile din domeniul securității și sănătății în muncă pentru realizarea măsurilor prevăzute de prezenta lege, dacă are capacitatea necesară în domeniu.

(5) Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei stabilește prin norme metodologice de aplicare a prevederilor prezentei legi capacitățile și aptitudinile necesare, precum și numărul considerat suficient, prevăzute la alin. (1) și (4).

Primul ajutor, stingerea incendiilor, evacuarea lucrătorilor, pericol grav și iminent

Art. 5. - (1) Angajatorul are următoarele obligații:

a) să ia măsurile necesare pentru acordarea primului ajutor, stingerea incendiilor și evacuarea lucrătorilor, adaptate naturii activităților și mărimii întreprinderii și/sau unității, ținând seama de alte persoane prezente;

b) să stabilească legăturile necesare cu serviciile specializate, îndeosebi în ceea ce privește primul ajutor, serviciul medical de urgență, salvare și pompieri.

(2) Pentru aplicarea prevederilor alin. (1), angajatorul trebuie să desemneze lucrătorii care aplică măsurile de prim ajutor, de stingere a incendiilor și de evacuare a lucrătorilor.

(3) Numărul lucrătorilor menționați la alin. (2), instruirea lor și echipamentul pus la dispoziția acestora trebuie să fie adecvate mărimii și/sau riscurilor specifice întreprinderii și/sau unității.

Art. 6. - (1) Angajatorul are următoarele obligații:

a) să informeze, cât mai curând posibil, toți lucrătorii care sunt sau pot fi expuși unui pericol grav și iminent despre riscurile implicate de acest pericol, precum și despre măsurile luate ori care trebuie să fie luate pentru protecția lor;

b) să ia măsuri și să furnize instrucțiuni pentru a da lucrătorilor posibilitatea să oprească lucrul și/sau să părăsească imediat locul de muncă și să se îndrepte spre o zonă sigură, în caz de pericol grav și iminent;
c) să nu impună lucrătorilor reluarea lucrului în situația în care încă există un pericol grav și iminent, în afara cazurilor excepționale și pentru motive justificate.

(2) Lucrătorii care, în cazul unui pericol grav și iminent, părăsesc locul de muncă și/sau o zonă periculoasă nu trebuie să fie prejudiciați și trebuie să fie protejați împotriva oricăror consecințe negative și nejustificate pentru aceștia.

(3) Angajatorul trebuie să se asigure că, în cazul unui pericol grav și iminent pentru propria securitate sau a altor persoane, atunci când șeful ierarhic imediat superior nu poate fi contactat, toți lucrătorii sunt ași să aplice măsurile corespunzătoare, în conformitate cu cunoștințele lor și cu mijloacele tehnice de care dispun, pentru a evita consecințele unui astfel de pericol.

(4) Lucrătorii nu trebuie să fie prejudiciați pentru cazurile prevăzute la alin. (3), cu excepția situațiilor în care aceștia acționează imprudent sau dau dovadă de neglijență gravă.

Alte obligații ale angajatorilor

Art. 7. - (1) Angajatorul are următoarele obligații:

a) să realizeze și să fie în posesia unei evaluări a riscurilor pentru securitatea și sănătatea în muncă, inclusiv pentru acele grupuri sensibile la riscuri specifice;

b) să decidă asupra măsurilor de protecție care trebuie luate și, după caz, asupra echipamentului de protecție care trebuie utilizat;

c) să țină evidența accidentelor de muncă ce au ca urmare o incapacitate de muncă mai mare de 3 zile de lucru, a accidentelor ușoare, a bolilor profesionale, a incidentelor periculoase, precum și a accidentelor de muncă, astfel cum sunt definite la art. 5 lit. g);

d) să elaboreze pentru autoritățile competente și în conformitate cu reglementările legale rapoarte privind accidentele de muncă suferite de lucrătorii săi.

(2) Prin ordin al ministrului muncii, solidarității sociale și familiei, în funcție de natura activităților și de mărimea întreprinderilor, se vor stabili obligațiile ce revin diferitelor categorii de întreprinderi cu privire la întocmirea documentelor prevăzute la alin. (1).

Art. 8. - În vederea asigurării condițiilor de securitate și sănătate în muncă și pentru prevenirea accidentelor de muncă și a bolilor profesionale, angajatorii au următoarele obligații:

a) să adopte, din faza de cercetare, proiectare și execuție a construcțiilor, a echipamentelor de muncă, precum și de elaborare a tehnologiilor de fabricație, soluții conforme prevederilor legale în vigoare privind securitatea și sănătatea în muncă, prin a căror aplicare să fie eliminate sau diminuate riscurile de accidentare și de îmbolnăvire profesională a lucrătorilor;

b) să întocmească un plan de prevenire și protecție compus din măsuri tehnice, sanitare, organizatorice și de altă natură, bazat pe evaluarea riscurilor, pe care să îl aplice corespunzător condițiilor de muncă specifice unității;

c) să obțină autorizația de funcționare din punctul de vedere al securității și sănătății în muncă, înainte de începerea oricărei activități, conform prevederilor legale;

d) să stabilească pentru lucrători, prin fișa postului, atribuțiile și răspunderile ce le revin în domeniul securității și sănătății în muncă, corespunzător funcțiilor exercitate;

e) să elaboreze instrucțiuni proprii, în spiritul prezentei legi, pentru completarea și/sau aplicarea reglementărilor de securitate și sănătate în muncă, ținând seama de particularitățile activităților și ale locurilor de muncă aflate în responsabilitatea lor;

f) să asigure și să controleze cunoașterea și aplicarea de către toți lucrătorii a măsurilor prevăzute în planul de prevenire și de protecție stabilit, precum și a prevederilor legale în domeniul securității și sănătății în muncă, prin lucrătorii desemnați, prin propria competență sau prin servicii externe;

g) să ia măsuri pentru asigurarea de materiale necesare informării și instruirii lucrătorilor, cum ar fi afișe, pliante, filme și diafilme cu privire la securitatea și sănătatea în muncă;

h) să asigure informarea fiecărei persoane, anterior angajării în muncă, asupra riscurilor la care aceasta este expusă la locul de muncă, precum și asupra măsurilor de prevenire și de protecție necesare;

i) să ia măsuri pentru autorizarea exercitării meseriilor și a profesiilor prevăzute de legislația specifică.

- j) să angajeze numai persoane care, în urma examenului medical și, după caz, a testării psihologice a aptitudinilor, corespund sarcinii de muncă pe care urmează să o execute și să asigure controlul medical periodic și, după caz, controlul psihologic periodic, ulterior angajării;
- k) să țină evidența zonelor cu risc ridicat și specific prevăzute la art. 7 alin. (4) lit. e);
- l) să asigure funcționarea permanentă și corectă a sistemelor și dispozitivelor de protecție, a aparaturii de măsură și control, precum și a instalațiilor de captare, reținere și neutralizare a substanțelor nocive degajate în desfășurarea proceselor tehnologice;
- m) să prezinte documentele și să dea relațiile solicitate de inspectorii de muncă în timpul controlului sau al efectuării cercetării evenimentelor;
- n) să asigure realizarea măsurilor dispuse de inspectorii de muncă cu prilejul vizitelor de control și al cercetării evenimentelor;
- o) să desemneze, la solicitarea inspectorului de muncă, lucrătorii care să participe la efectuarea controlului sau la cercetarea evenimentelor;
- p) să nu modifice starea de fapt rezultată din producerea unui accident mortal sau colectiv, în afară de cazurile în care menținerea acestei stări ar genera alte accidente ori ar periclita viața accidentaților și a altor persoane;
- q) să asigure echipamente de muncă fără pericol pentru securitatea și sănătatea lucrătorilor;
- r) să asigure echipamente individuale de protecție;
- s) să acorde obligatoriu echipament individual de protecție nou, în cazul degradării sau al pierderii calităților de protecție.

Art. 9. - Alimentația de protecție se acordă în mod obligatoriu și gratuit de către angajatori persoanelor care lucrează în condiții de muncă ce impun acest lucru și se stabilește prin contractul colectiv de muncă și/sau contractul individual de muncă.

Art. 10. - (1) Materialele igienico-sanitare se acordă în mod obligatoriu și gratuit de către angajatori.

(2) Categoriile de materiale igienico-sanitare, precum și locurile de muncă ce impun acordarea acestora se stabilesc prin contractul colectiv de muncă și/sau contractul individual de muncă.

Informarea lucrătorilor

Art. 11. - (1) Ținând seama de mărimea întreprinderii și/sau a unității, angajatorul trebuie să ia măsuri corespunzătoare, astfel încât lucrătorii și/sau reprezentanții acestora să primească, în conformitate cu prevederile legale, toate informațiile necesare privind:

- a) riscurile pentru securitate și sănătate în muncă, precum și măsurile și activitățile de prevenire și protecție atât la nivelul întreprinderii și/sau unității, în general, cât și la nivelul fiecărui post de lucru și/sau fiecărei funcții;
- b) măsurile luate în conformitate cu prevederile art. 10 alin. (2) și (3).

(2) Angajatorul trebuie să ia măsuri corespunzătoare astfel încât angajatorii lucrătorilor din orice întreprindere și/sau unitate exterioară, care desfășoară activități în întreprinderea și/sau în unitatea sa, să primească informații adecvate privind aspectele la care s-a făcut referire la alin. (1), care privesc acești lucrători.

Art. 12. - Angajatorul trebuie să ia măsuri corespunzătoare pentru ca lucrătorii desemnați sau reprezentanții lucrătorilor, cu răspunderi specifice în domeniul securității și sănătății lucrătorilor, în vederea îndeplinirii atribuțiilor și în conformitate cu prevederile prezentei legi, să aibă acces la:

- a) evaluarea riscurilor și măsurile de protecție, prevăzute la art. 12 alin. (1) lit. a) și b);
- b) evidența și rapoartele prevăzute la art. 12 alin. (1) lit. c) și d);
- c) informații privind măsurile din domeniul securității și sănătății în muncă, precum și informații provenind de la instituțiile de control și autoritățile competente în domeniu.

Consultarea și participarea lucrătorilor

Art. 13. - (1) Angajatorii consultă lucrătorii și/sau reprezentanții lor și permit participarea acestora la discutarea tuturor problemelor referitoare la securitatea și sănătatea în muncă.

(2) Aplicarea prevederilor alin. (1) implică:

- a) consultarea lucrătorilor;
- b) dreptul lucrătorilor și/sau reprezentanților lor să facă propuneri;
- c) participarea echilibrată.

- (3) Lucrătorii și/sau reprezentanții lucrătorilor definiți la art. 5 lit. d) iau parte în mod echilibrat sau sunt consultați în prealabil și în timp util de către angajator cu privire la:
- a) orice măsură care ar afecta semnificativ securitatea și sănătatea în muncă;
 - b) desemnarea lucrătorilor la care s-a făcut referire la art. 8 alin. (1) și la art. 10 alin. (2), precum și cu privire la activitățile la care s-a făcut referire la art. 8 alin. (1);
 - c) informațiile la care s-a făcut referire în art. 12 alin. (1), art. 16 și 17;
 - d) recurgerea, după caz, la servicii externe, conform art. 8 alin. (4);
 - e) organizarea și planificarea instruirii prevăzute la art. 20 și 21.
- (4) Reprezentanții lucrătorilor cu răspunderi specifice în domeniul securității și sănătății lucrătorilor au dreptul să solicite angajatorului să ia măsuri corespunzătoare și să prezinte propuneri în acest sens, în scopul diminuării riscurilor pentru lucrători și/sau al eliminării surselor de pericol.
- (5) Reprezentanții lucrătorilor cu răspunderi specifice în domeniul securității și sănătății lucrătorilor sau lucrătorii nu pot fi prejudiciați din cauza activităților la care s-a făcut referire în alin. (1)-(3).
- (6) Angajatorul trebuie să acorde reprezentanților lucrătorilor cu răspunderi specifice în domeniul securității și sănătății lucrătorilor un timp adecvat, fără diminuarea drepturilor salariale, și să le furnizeze mijloacele necesare pentru a-și putea exercita drepturile și atribuțiile care decurg din prezenta lege.
- (7) Reprezentanții lucrătorilor cu răspunderi specifice în domeniul securității și sănătății lucrătorilor și/sau lucrătorii au dreptul să apeleze la autoritățile competente, în cazul în care consideră că măsurile adoptate și mijloacele utilizate de către angajator nu sunt suficiente pentru asigurarea securității și sănătății în muncă.
- (8) Reprezentanților lucrătorilor cu răspunderi specifice în domeniul securității și sănătății lucrătorilor trebuie să li se acorde posibilitatea de a-și prezenta observațiile inspectorilor de muncă și inspectorilor sanitari, în timpul vizitelor de control.

Art. 14. - În vederea realizării prevederilor art. 16, 17 și ale art. 18 alin. (1), la nivelul angajatorului se înființează, se organizează și funcționează comitete de securitate și sănătate în muncă.

Instruirea lucrătorilor

Art. 15. - (1) Angajatorul trebuie să asigure condiții pentru ca fiecare lucrător să primească o instruire suficientă și adecvată în domeniul securității și sănătății în muncă, în special sub formă de informații și instrucțiuni de lucru, specifice locului de muncă și postului său:

- a) la angajare;
- b) la schimbarea locului de muncă sau la transfer;
- c) la introducerea unui nou echipament de muncă sau a unor modificări ale echipamentului existent;
- d) la introducerea oricărei noi tehnologii sau proceduri de lucru;
- e) la executarea unor lucrări speciale.

(2) Instruirea prevăzută la alin. (1) trebuie să fie:

- a) adaptată evoluției riscurilor sau apariției unor noi riscuri;
- b) periodică și ori de câte ori este necesar.

(3) Angajatorul se va asigura că lucrătorii din întreprinderi și/sau unități din exterior, care desfășoară activități în întreprinderea și/sau unitatea proprie, au primit instrucțiuni adecvate referitoare la riscurile legate de securitate și sănătate în muncă, pe durata desfășurării activităților.

(4) Reprezentanții lucrătorilor cu răspunderi specifice în domeniul securității și sănătății în muncă au dreptul la instruire corespunzătoare.

Art. 16. - (1) Instruirea prevăzută la art. 20 alin. (1), (2) și (4) nu poate fi realizată pe cheltuiala lucrătorilor și/sau a reprezentanților acestora.

(2) Instruirea prevăzută la art. 20 alin. (1) și (2) trebuie să se realizeze în timpul programului de lucru.

(3) Instruirea prevăzută la art. 20 alin. (4) trebuie să se efectueze în timpul programului de lucru, fie în interiorul, fie în afara întreprinderii și/sau unității.

